

— Եւ անոնց բնակչութիւնները թիւ չունին ,
Եւ այդ բնակչութիւնները չար են ,
Մեր երկրին արարածներուն չափ չտր են :
Ու Եհովային Որդին կը ճամբորդէ աստղէ աստղ ,
Ու համաստեղութենէ համաստեղութիւն կանցնի
Արծիւներէն արագ երիվարներով ,
Ինչպէս տեսած էին
Տիգրիսի աւազանին հովիւները
Ու Եգիպտացի տեսանողները :
Եւ ուր որ կերթայ Ան քարոզելու՝
Հոն կը խաչեն զինքը , կը չարչարեն զինքը հոն ,
Ու զինքը հոն կը մեռցնեն :

Եւ ասիկա երկար շրջան մըն է
Որ զեռ պիտի տեւէ բիւր դարեր .
Եւ Աստուծոյ Որդին
Տասն հազար անդամ պիտի խաչուի :
Ո՞վ Երկրին բնակիչնե՛րը ,
Տանչուած ազգե՛ր , եւ արիւնլուայ ժողովուրդնե՛ր .
Դուք ձեր գլխուն ճարը նայեցէք ,
Կռուեցէ՛ք իրեն պէս ,
Մինչեւ ա'յն ժամանակը՝
Երբ իմմանուէլ իր Սուրբ Գործը աւարտած ,
Իր այցելութիւններէն կը դառնայ Երկիր ,
Արդարութիւն ընելու անիրաւուած ժողովուրդներուն :

Անգլիա

Խ . ԱՄԲԱՏ

ԱՐԵՒ

Աստղերուն մէջ ամենէն աչքառուն , ամենէն ուշագրաւն է ապահովաբար՝ արեւը , որուն կենսատու ճաճանչներէն կախուած է մեր երկրագունադին կեանքը :

Լոյսի , ջերմութեան , շարժումի , կեանքի ու գեղեցկութեան անսպառ աղբիւրն է ան , որ գարերէ ի վեր մահկանացուներու խանգուա ու երախտագէտ յարդանքները կը ընդունի :

Ռամիկը կը հիանայ անոր վլայ , որովհետեւ արեւին ամենաբարձր կարողութեան արդասիքը կը վայելէ ամեն օր : Գիտունը կը դնահատէ զայն , որովհետեւ տիեզերքի մէջ անոր անժիսելի կարեւորութիւնը

ճանչցած է : Իսկ արուեստագէտը բոլոր ներդաշնակութեանց ճշմարիտ շարժառիթը գտած ըլլալով անոր մէջ՝ անսահման յարդանքով մը կ'ողազունէ զայն :

Մոլորակային դրութեան սիրտը համարուած այս հսկայ աստղն է որ իր երկնային տրոփիւնները կը յղէ անհունապէս հեռաւոր անկիւնները : Մեր երկրագունախն — որ իրմէ 149 միլիոն քիլոմէթր հեռաւորութիւն մ'ունի — զրկելէն զատ՝ 4,400 միլիոն քիլոմէթր հեռաւորութեան մէջ զանուող Պիսիդոնին ալ կը հասցնէ իր ճառագայթները , չմոռնալով նաեւ յաւիտենական ձմեռի մէջ առավող տժոյն գիսաւորները :

Զերմաւթեան այդ անսահման ուժը կը ծնի արեւէն և անլուր տրագութեամբ մը անջրայետին մէջ կը զահավիժի . ութը վայրկեանի մէջ՝ լոյսը կը ճեղքէ , կ'անցնի այն վիթխարի անդունդը՝ որ երկիրը կը բաժնէ կեղրոնական աստղէն :

Միտքը դժուարաւ կրնայ ըմբոնել այն ահագին ոստումը զոր լոյսը մէկ երկվայրկեանի մէջ՝ 300,000 քիլոմէթր տրամագիծով անջրայետի մը վրայէն կ'ընէ :

Արեգակնային դունախն տրամագիծը Երկրէն 109 անգամ աւելի ընդարձակ , ծաւալը 1,300,000 անգամ աւելի մեծ և իրր զանդուած՝ 324,000 անգամ աւելի ծանր ըլլալով , այդպիսի վիթխարի խոշորութիւններ՝ մարդկային երեւակայութեան մէջ չեն կրնար սեղմուիլ : Օրինակի համար . Բարիզի Բանթէոնի դմբէթին տրամագիծը քսան ու կէս մէթր հաշուուած է . ուրեմն եթէ արեւը նոյն մեծութեամբ զունա մը ուղուէր ներկայացնել , երկիրն ալ բաղդատարար 19 սանթիմէթր տրամագիծով գնտիլ մը ողիտի եղած ըլլար :

Դալով ծանրութեանը , — եթէ կտրենայինք ունենալ արեւը իր մէջ պարունակելու չափ հսկայ նժար մը , միւս նժարին մէջ 324,000 հատ երկրիս նման աշխարհներ զնել պէտք պիտի ըլլար արեւին հաւասարակուելու համար :

Շատերը կը հարցնեն թէ ի՞նչպէս կարելի է ճշղել արեւին հեռաւորութիւնը , իրական ծաւալն ու ծանրութիւնը , եւ կը մտածեն թէ մեր վերեւ յիշած սքանչելի արդիւնքները ձեռք բերելու համար զործածուած դրութիւնը շատ դժուար է հասկնալ , քանի որ աստղերու ու մեր մէջ ահագին հեռաւորութիւններ կան : Ումանք ալ կ'առարկեն թէ Երկրիս նման ճղճիմ մրջիւննոցի մը բնակիչը ի՞նչպէս կարող կ'ըլլայ անհպելի բարձրութիւններու հասնիլ , հեռաւոր աշխարհներու ճշմարիտ հեռաւորութիւնը ճշղել , անոնց ծաւալը չափել , ծանրութիւնները հաշուել եւ վերջապէս անոնց ֆիզիքական ու քիմիական կազմութիւնը գիտնալ :

Իբր պատասխան այդ առարկութեանց , ըսկանք — թէ այդ դրութիւնները շատ ու շատ պարզ են ու թերեւս երկրային խել մը հասաւ

բակ բաներէ նուազ մանուածապաս , եւ զորս կարենալ ըմբռնելու համար բացառիկ հանճարի պէտք չկայ բնաւ :

Ետքի թեթև ձիգով մը մարդ կրնայ բնութեան ամենամեծ օրէնք-ներուն վերահսու ըլլալու հաճոյքը վայել :

Եթէ կ'ուղէք, երկրաչափութիւնը ձեռք առնենք քանի մը երկ-
վայրկեան: Երկրաչափութիւնը կը սովորեցնէ մեզի թէ հեռաւորութիւն-
ները՝ ինչպէս նաև ծաւալները չափելու համար անկիւններ կը դորձա-
ծեն, և ոչ թէ որոշ չափ մը: Արդարեւ, առարկայի մը առերեւոյթ
մեծութիւնը՝ իր հեռաւորութեան չափէն կախում ունի: Երբ ո եւ է
առարկայի մը հեռաւորութիւնը կ'անդիտանանք, — աստղերունը զոր
օրինակ, — իր առերեւոյթ մեծութիւնը բացատրելու միակ միջոց մը
կայ: — չափել իր դրաւած անկիւնը: Քիչ յետոյ երբ հեռաւորութիւնն
կայ կը չափուի, հեռաւորութիւնն ու առերեւոյթ մեծութիւնը միացնե-
լով՝ ճշմարիտ ծաւալը կը գիտնանք:

Ո եւ է հեռաւորութեան իամ ո եւ է մեծութեան չափը՝ անհրաժեշտ կապուած է անկիւնի չափին հետ : Ծանօթ անկիւնի մը համար՝ մեծութիւնը կը համապատասխանէ հեռաւորութեան, ինչպէս հաեւ ծանօթ հեռաւորութեան մը համար մեծութիւնը ճշգիւ կը համապատասխանէ չափուած անկիւնին :

Անկիւնը՝ հեռաւորովթեան հետ չփոխուիր, և աստիճան մը՝ թող
չափուած ըլլայ երկնքի վրայ կամ այս էջին մէջ, միշտ նոյն բանն է:

Եթէ կ'ուղէք որոշ կերպով գիտնալ առարկաներու իրական եւ առ-
երեւոյթ ծաւալներու միջեւ եղած առընչութիւնը՝ պէտք է նախ նկատի
առնել, թէ առարկայ մը որչափ հեռաւոր է՝ այնչափ աւելի փոքր կ'ե-
րեւայ, ու երբ այդ առարկան ՅՇ անդամ հեռացած է իր տրամագծէն,
ինչ ալ ըլլայ իր իրական ծաւալը՝ միշտ մէկ աստիճան անկիւն կ'ունե-
նայ. օրինակի համար. մէկ մէթր տրամագծով շրջանակ մը ճիշդ ու ճիշդ
ասայ կը հաշուուի եթէ ՅՇ մէթր հեռուէն դիտենք զայն:
մէկ աստիճան կը հաշուուի եթէ ՅՇ մէթր հեռուէն դիտենք զայն:

Վեց տարբեր դրութիւններ գործածուած են արեւի հակառակութիւնը չափելու համար : Աստղիկի՝ արեւին առջևելն ըրած անցքերը կամ չափելու հետո կէտերէ դիտուած են, այնպէս որ կընան ահա-
կիրարմէ բոլորովին հեռու կէտերէ դիտուած են, եռակի մը կաղմել :

Հոյսի արագութիւնը ճշղուած է Խուսնթագի արբանեակնորուն թ-
լոյսի արագութիւնը ճշղուած է Խուսնթագի արբանեակնորուն թ-
րենց խաւարումներուն մէջ զրած յապաղումէն , որ արեւին երկրիս
հետ հաղորդակցութեան տեւողութենէն հինգ անդամ աւելի երկար է .
իսկ հաղորդակցութեան տեւողութենէն հինգ անդամ աւելի երկար է .
իսկ լոյսի շեղումին ճառագայթները կը հակին առաւել կամ նուազ մեր-
մոլորակին՝ իր ոլորտոյթին մէջ ունեցած արագութեանը համեմատ : Լուս-
նի շարժումներն ալ արեգակնային ձգողութենէն հասկցուած են :

Դալով մոլորակային շարժումներուն , անոնք արեւի հոգաւորութեանէն ու Հրատի եւ ուրիշ շատ մը փոքր մոլորակներու՝ արեւի հանդէպ ունեցած դիրքերնէն կախում ունին :

Հոսաւելորդ կը սեպենք այդ զրութիւններուն վրայ բացատրութիւն տալ . միայն սա ըսենք որ անոնք՝ բացարձակապէս համաձայն են իրարու , հաստատելու համար թէ արեւին կեղրոնէն տեսնուած երկրիս հասարակածային կէս-տրամագիծը՝ մինչեւ անոր միջին հեռաւորութիւնը 8' 80 է, ինչ որ կը կոչուի «Արեգակնային տեղազանութիւն» (Parallaxe du Soleil) :

Ուստի , արեւին՝ անկիւնով չափուած առերեւոյթ մեծութիւնն է 32' 3'', 64 : Այս երկու թիւերը միացնելով է որ կը դանենք արեւին երկրէս ունեցած միջին հեռաւորութիւնը , որ է 23,430 անգամ երկրիս հասարակածային շառաւիզը , որուն տարածութիւնն է 6,378,300 մէթր : Հետեւաբար՝ օրուան աստղին հեռաւորութիւնը կ'ըլլայ 149,444,000 քիլոմէթր . որմէ կը հետեւի թէ արեգակնային տրամագիծը 109 անգամ աւելի մեծ է քան մեր երկրադրունախինը : Այդ տրամագիծը կը ներկայացընէ 1,394,260,000 քիլոմէթր :

Իսկ գալով ծաւալին՝ երկրիս ծաւալէն 1,300,000 անգամ աւելի է , այսինքն 1,419,475 եռիլիոն քիլոմէթր խորանարդ :

Արեւին զանգուածը՝ 324,000 հատ իրարու կցուած երկիրներու համահաւասար է : Խտութեանը զալով՝ երկրիս միջակ խտութեանը հազիւ քառորդն է , հետեւաբար ջուրին խտութեանէն նուազ բարձր :

Արեւին մակերեսին ծանրութիւնը երկրիս մակերեսի ծանրութեանը քսանեօթն ու կէս անգամն է : Այդ վիթխարի գունտն ուրիշ բան չէ բայց եթէ հնոց մը :

Արեգակնային մակերեւոյթը՝ բոցավառ ջերմողիի մը սկահակին հետ կրնայ բաղդատուիլ . միայն պէտք է գիտնալ որ այդ մակերեւոյթը ձուլիչ վառարանէ մը շատ աւելի կիղիչ եւ ելեկտրական լոյսէն շատ աւելի շլացուցիչ է , ու այդ բոցերը՝ հարիւր , երկու հարիւր եւ շատ անգամ երեք հարիւր հազար քիլոմէթր բարձրութեան կրնան հասնիլ :

Արեւին լուսաղեղ սկաւառակին առջեւ՝ ելեկտրական լոյսը մութ կը մնայ :

Բայց այդ մակերեսը ամեն տեղ նոյն փայլը չունի : Պահ մը երեւակայենք թէ ամբողջ Ատլանտիան Ովկէանոսը բոցերու մէջ կ'այլի . եւ այնպէս ենթադրենք որ այդ Ովկէանոսը երկրէս 1,300,000 անգամ աւելի ծաւալուն գունտ մըն է : Այդ հեղուկ , շարժուն ու յաւիտենապէս եռուզեռումի մէջ ալեծուփ մակերեսը՝ ամբողջութեամբ հեղուկ հուր մըն է : Իր ալիքները կամ լաւագոյն է ըսել՝ ալիքներու դազաթները փայլուն ճերմկութիւն մ'ունին , նուազ լուսաւոր յատակով մը :

Հեռադիտակով տեսնուած ատեն՝ արեւին մակերեւոյթը բժառըրուած է խել մը փոքրիկ հատիկներով , որոնք պարբերաբար նուազ փայլուն յատակի մը վրայ իրարու քով շարուած կ'երեւան , ճիշդ ցանցի մը պէս :

Այդ հատիկները , որոնք ճերմակ կրակէ ալիքներ են , երկու , երեք հարիւր ու երբեմն ալ հաղար , երկու հազար քիլոմէթր երկայնուն թիւն ունին :

Վերեւ յիշուած ցանցին մէջ շատ անգամ քանի մը հաղար քիլոմէթր ընդարձակութեամբ բիծեր ու ճեղքուածքներ կը կազմուին :

Սոյն բիծերէն ամենէն մեծը՝ արեւի տրամագծին տասնութերորդ մասին չափ , այսինքն 76,000 քիլոմէթր հաշուուած է . որով ըսել է՝ երկրիս մակերեւոյթէն վեց անգամ մեծ : Երկրիս մակերեւոյթն է 12,742 քիլոմէթր :

Արեւին բիծերը ամենապարզ դիտակներով խոկ կարելի է տեսնել , պայմանաւ որ դիտակը սեւ կամ գորշ կապոյտ ապակիով մը ծածկուած ըլլայ : Կարելի է նաև արեւին պատկերն ունենալ թուղթի մը վրայ , որ դիտակէն քիչ հեռաւորութեամբ պէտք է զետեղուած ըլլայ :

Արեւին վրայ երբ գեղեցիկ բիծեր կը գտնուին , քանի մ'օր դիտելէ վերջ՝ մարդ կրնայ հասկնալ թէ այդ բիծերը միշտ կը տեղափոխուին . արեւին քսանվեց օրուան մէջ ինքն իր վրայ ըրած թաւալումի պահուն՝ այդ բիծերն ալ իրենց տեղերը կը փոխեն : Տեսանելի մակերեւոյթին թաւալումը սակայն՝ ամբողջ արեգակնակունդին համար միեւնոյնը չէ . հասարակածին վրայ արագ է , մինչդեռ լայնութեան աստիճանին վրայ արագութիւնը կը նուազի , ինչ որ՝ արեգակնային մակերեւոյթին հաստատուն չըլլալը կ'ապացուցանէ :

Թաւալումի տեւողութիւնը 25 օր 4 ժամ է հասարակածին վրայ . 25 օր 12 ժամ՝ լայնութեան 15րդ աստիճանին վրայ . 26 օր՝ 25րդ աստիճանին վրայ . 27 օր՝ 38րդ աստիճանին վրայ . 28 օր՝ 48րդ աստիճանին վրայ :

Սոյն թաւալումին մէջ՝ բիծերն արեւին արեւելեան եղերքէն սկըսելով մինչեւ կեդրոնական հարաւակողմը կը հասնին եօթը օրէն , եւ նոյնչափ ժամանակամիջոցի մը մէջ ալ կը շարունակեն իրենց վազքը դէպի արեւմտեան եղերք , ուր վերջապէս կ'աներեւութանան , իրենց անյայտացումէն տասնչորս օր վերջը՝ բիծերը դարձեալ երեւան կուղան . եթէ երբէք ճամբորդութեան պահուն ջնջուած չեն , ինչ որ յաճախ կը պատահի :

Ծնդհանրապէս արեգակնային բիծերը քանի մը շաբաթի տեւողութիւն ունին . սակայն կան բիծեր՝ որոնք չորս , հինգ արեգակնային թաւալումներու հանդիսատես կրցած են ըլլալ :

Քիչ մը առաջ արեգակնային բոցերու վրայ խօսած ատեննիս՝ անոր մակերեւոյթը բոցակէզ ովկէանոսի մը կը նմացնէինք : Արդարեւ՝ մեր յիշած ովկէանին վերեւ , որ կուսազուն անունով մկրտուած է , (նոյն ինքն արեւն է որ պարզ աչքով ալ կը տեսնուի) , ձգուած է վարդագոյն , նուրբ , կաղային ծածկոց մը , որուն թանձրութիւնն է 10-15000

քիլօմէթր : Այդ կիզիչ , վարդագոյն կազային ծածկոցը , որ Գունագունանունով կը ճանչցուի , կազմուած է աներեւակայելի պստիճանի հասած կազէ : Հոն ջրածինը կը վառի անդադար՝ երկաթի , մանեէղիօմի , սօտիօմի եւ ուրիշ խել մը մետաղներու շոգիին մէջ : Հոն այրող ուժը այնքան մեծ ու այնքան ահոելի է որ տարրերը փոխանակ իրարու հետ միանալու՝ միշտ բաժնուած կը մնան : Հոն ջրածինն ու թթուածինը կարող եղած չեն բնաւ բաղադրուելու , ջուրը կազմելու համար , եւ իրենց շոգիացած վիճակին մէջ իսկ շամանդաղները զիրար կը վանեն ուրիշ բոլոր տարրերու պէս , որովհետեւ հնոցի սասակագոյն ջերմութիւնը կոչուած է զիրենք բաժնելու եւ այդ կերպով հիւլէներն իրարմէ մեկուսացնելու :

Այդ վարդագոյն կրակէ ծածկոցէն է որ կը ծնին արեգակնային բոցերը , հոկայ հրաբուխներն ու պայթումները , որոնց քով մերինները ճղճիմ ու պաղ լեռնակներ կը նկատուին :

Տեսնուած են արեգակնային այնպիսի հրաբուխներ , որոնք քանի մը վայրկեանի մէջ մինչեւ հարիւր հաղար քիլօմէթր բարձրութեան հասած ու յետոյ՝ կրակէ տարափով մը ինկած են հրաշող ովկէանոսին վըրայ , որուն կրակը երբէք չմարիր :

Արեգակնային դործունէութեան այս որոշ նշանները փոփոխական ու ժամանակաւոր են սակայն :

Կան տարիներ , ուր աստղը վիթխարի բիծերով կը ծածկուի , ուժգին փոթորիկներով կալեծիի , ոլաշարուած հոկայ բոցերէ : Կան տարիներ ալ , ուր ընդհակառակը՝ հանդարա կ'երեւայ , իբր թէ ուղէր հանգչիլ եւ ապագայ յուղումներու համար նոր ուժեր համբարել :

Բայց խնդրին էն շահեկան կէտը սա է թէ՝ բոլոր այդ փոփոխութիւնները մասնաւոր կարդ ու սարք մ'ունի իրենց մէջ :

Վերջապէս , արեւը՝ երկրիս անհուն պարապին մէջ բոնող ձեռք մը , ջեռուցիչ վառարան մը եւ լուսատու ջահ մ'ըլլալէ զատ՝ է նաեւ այն հոկայ սիրաը , որուն տրոփիւններէն կը ծնի մեզի կեանք տուող ուժը :

Արեւին ու երկրիս միջև՝ 149 միլիոն քիլօմէթր տարածութեամբ մութ ու ցուրաւ անդունդ մը կայ : Այդ անդունդին մէջ պարփակուած անկառելի եթերն է որ կը հասցնէ մեղի արեւին որտի թրթումները , մէկ երկվայրէնանի մէջ 300,000 քիլօմէթր արագութեամբ : Երկրիս իւրացուցածը՝ այդ ջերմութեան կէս-երկիրիխոներոդ մասն է միայն :

Գալով արեւին ջերմութեան աստիճանին՝ շատ դժուար եղած է ճշդել , որովհետեւ այդ մասին եղած բոլոր քննութիւնները համաձայն եղած չեն իրարու . բայց հաւանականաբար 3500-4000 աստիճան պէտք եղած ըլլայ :

Վերջացնելով յօդուածնիս , մեղ կը մնայ մաղթել , որ օրէ օր յառաջդիմող աստղագիտութիւնը կարողանայ , մօտաւոր ապագայի մէջ ,

լուսաբանել խել մը մութ մնացած կէտեր . ինչպէս զոր օրինակ՝ արեւին ջերմութեան աստիճանը , որ տակաւին ստուգապէս դիտցուած չէ , եւ իր զանազան փոփոխութիւնները , որոնք սերտ առնչութիւն ունին մագնիսականութեան ու երկրային օդերեւութաբանութեան հետ :

Գլամարիոնի հետեւողութեամբ

ՀՐԱՏ

ԿԵՆՍԱԳՐԱԿԱՆ

ՖՐԱՆՑ ՆԻԿՈԼԱՈՒ ՖԻՆՔ

1900 թ. օգոստոսին կովկաս եկան Ֆինք քոյր եղբայր դերմանացի հայագէտներն , որոնց նպատակն է հիմնովին սովորել հայերէն լեզուն : Նոքա թէպէտեւ ծանօթ են Հայոց լեզուին եւ արգէն պարզ հասկանում , միայն լեզուն եւ հայ ձեռագիրներն տեղն 'ի տեղ ուսումնասիրելու տենչանքով եկան նախ էջմիածին , իսկ 1901 թ. սեպտ. ամսից թիֆլիս :

Ֆրանց Նիկոլաուս Ֆինքը ծնած է Պրուսիոյ Կրեֆելդ քաղաքում 1867 թ. յունիսի 26ին : Սկզբնական կրթութիւնն առել է Կրեֆելդ քաղաքի գիմնազիայում , որտեղ 1886 թ. աւարտելով ուսման շրջանն մտնում է զօրք եւ մի տարուց յետոյ սպայ ընդունուելով՝ շարունակում է զինուորական ծառայութիւնն Պողէն եւ Սարազրուրդ քաղաքներում , սակայն 1891 թ. հիւանդութեան պատճառով թողնում է զինուորական ծառայութիւնն եւ իտալիա է դնում առողջութիւնն վերականգնելու : Այնտեղից անցնում է Միւնխէն , Պարիզ եւ Մարբուրդ եւ այդ քաղաքների համալսարաններում լսում լեզուաբանութեան դասախոսութիւններ այլ եւ այլ նշանաւոր ուսուցչապետների մօտ : Մարբուրդում նա առաջին անգամ սկսում է սովորել հայերէն գրաբար լեզուն : 1894 թ. ներկայացնելով «Մարբուրդի համալսարանական վարչութեան «Über das Verhältnis des baltisch-slavischen Nominalaccents zum urindogermanischen» խորագրով զիսսերտացիան , (որ 1895 թ. տպ. Մարբուրդում ,) ստացել է Փիլիսոփայութեան Դոկտորի աստիճան : Այնտեղից Ֆինք անցնում է Իրլանդիա , Գոլվէյ (Galway) , եւ Իրեք կղզիները , եւ սկսում է ուսումնասիրել իրլանդերէն լեզուն . պարապելով այնտեղ մի տարի շարունակ եւ ազա վերադառնալով Մարբուրդ , զրել է իրլանդերէնի մասսին : Բացի այդ կազմելով իրլանդ-Գերման բառարան , ստացել է Մարբուրդի Համալսարանի Լեզուագիտութեան Պրիվատ-Դոցենտի աստիճանն :